

BASIN BÜLTENİ

CONTEMPORARY ISTANBUL

ART ON İSTANBUL

14-17 Eylül 2017

Art On İstanbul, 14-17 Eylül 2017 tarihleri arasında bu yıl 12. edisyonu gerçekleştirecek olan Contemporary İstanbul'a katılıyor. Bu kapsamda oluşturulacak sergide, galerinin temsil ettiği sanatçılardan **Hüseyin Aksoylu, Ahmet Çerkez, Erdal İnci, Olcay Kuş, Onur Mansız, Erman Özbaşaran, Nilhan Sesalan, Evren Sungur, Mithat Şen, Olgu Ülkenciler ve Sencer Vardarman**'in eserleri yer alıyor. Sergilediği sanatçılardan ise **Canan Dağdelen** ve **Burcu Erden**'in heykelleri izleyicilerle buluşuyor.

Nilhan Sesalan'ın son dönem üretimlerini izleyiciye sunduğu, Art On İstanbul'un sezon açılışını 8 Eylül'de gerçekleştirdiği "İstanbul'da Gece" sergisinde yer alan bronz bir heykeli Contemporary İstanbul'da görülebilecek. Sergi, ismini, sanatçının karanlık imgesi üzerine yoğunlaşan düşüncelerinden ve "varoluşunun başladığı" kentten alıyor. Sesalan, fikir ve madde arasında kurduğu bütünlüklü ilişkiyi de ortaya koyduğu heykellerinde taş, bronz ve ahşabın yanı sıra, farklı birleşimlerini denediği kompoziti de kullanıyor.

Thames and Hudson tarafından yayımlanan 100 Painters of Tomorrow kitabında yer alan tek Türk sanatçı **Evren Sungur**, işlerinde değişen dünyaya ayak uydurmaya çalışan ve bu süreçte kendine yeni bir kimlik, kişilik ve karakter arayan insanları konu ediyor. İnsanoğlunun doğasını, evrimini, varoluşunu ve medeniyeti sorguladığı "Avcı" serisinde ise figürlerin içinde buldukları sert tabiat koşullarına tezat oluşturacak şekilde renk ve formlarıyla hafifletilip animasyon üslubuyla resmedilmiş olması, sanatçının geleceğe dair beslediği umudun bir yansıması olarak okunuyor.

2018 yılında solo sergisini açmaya hazırlanan **Ahmet Çerkez**, çalışmalarında insanın zaman kavramında çok kısa bir süre diliminde yer almasına karşın ağırlıklı ve benmerkezci düşünce yapısıyla kapladığı yere ve bu birleşimin yarattığı acı ve trajediye odaklanıyor. Kısıtlı renk paleti, işlenmemiş resim yüzeyi ve sade ifade biçimini şiirsel ve biraz da hüzünlü bir üslupla birleştiren sanatçı, öznenin yaşadığı içine kapanık acıyı temel alıyor. Sanatçı, ölüm-yaşam zıtlığı çerçevesinde zamanın izlerini kompozisyonlarına taşıırken, kurumuş çiçek yapraklarını ya da dairesel pas lekelerini kumaşa aktarırken kullandığı teknikle de sürecin izini dönüştürüyor.

Geçtiğimiz sezon "Umut Olasılığı" isimli ilk solo sergisini açan **Erman Özbaşaran**'ın, kentselleşme ve sonucunda ortaya çıkan kent estetiğini sorguladığı tuval üzerine karışık teknik çalışmalarının yanı sıra tuval üzerine uygulanan yüzlerce sigara kağıdına tek tek yaptığı mürekkep desenlerle oluşturduğu manzaraları da yer alıyor. Sanatçının, insanoğlunun yaratılışından gelen döngüye benzer biçimde üretmek ve yok etmek üzerine olan arzunun hissedildiği ve bu süreçten kaynaklanan karmaşa ve birikimin tasvir edildiği eserleri bir araya gelerek insanın şeylerle; şeylerin doğa, tarih ve kültür ile ilişkisini sorgulamaya çalışıyor.

Olca Kuş, “Ne Hissettiğini Biliyorum” serisinde jest ve beden dilinin eril hakimiyeti üzerine yoğunlaşıyor. Sanatçı, buldukları bağlamdan kalın ve sert kontürlerle koparılıp yalnız bırakılmış portreler üzerinden gündelik yaşantıdaki değişkenliklerin ruh halimizde yarattığı öfkeyi sorguluyor. Öfkenin insan portresini nasıl aynılaştırdığını da gösteren seride, siyah konturlar içinde suluboya ile oluşturulan ve yer yer geçişken, yer yer ise keskin bir hale bürünen dokular, adapte olmaya müsait ve değişken ruh hallerimizi ve ruhun bu konturlar içinde hapsoluşunu temsil ediyor.

Burcu Erden'in ahşap insan figürleri ise işlev kaybı/işlevsizleştirme temasına değiniyor. Ölçeğin heykelin anlamı üzerindeki belirleyiciliğini sorgulayan bu üçlü çalışma, kapalı bir kompozisyon içinde biçimlenmeleri ve göz hizasının altında kalan boyutları ile izleyiciye figürlerin karşılaştıkları durum karşısındaki pozisyonlarıyla ilgili ipucu veriyor. Çalışma sürecine ait siyah çizgiler ve malzemenin yüzeyindeki doku da arızalı mekanizmaya, işlev kaybına ve bozulmaya işaret ediyor. Sanatçının sandalye üzerine atılmış ceketten oluşan diğer çalışması ise yine ölçeğin belirleyiciliği ile saygı ve statüyle ilişkilendirilmiş bu imgeye yeniden bakıyor.

Aralık ayında solo sergisini izleyeceğimiz **Onur Mansız**, çalışmalarında öznenin sabit ve istikrarlı bir bölgesi, özneliğin temsil edildiği ve kendini var etme eyleminin gerçekleştiği yer olarak bedene odaklanıyor. Beden üzerine yansıttığı ve bedeni çıplaklık ve giyiniklik arasında belirsiz bir alanda konumlandırılan imgeler, ikincil bir doku haline gelerek sanatçının oluşturmaya çalıştığı kimlik üzerinden yeni bir katman ve okuma alanı kuruyor. Mansız, hiperrealist yağlıboya çalışmalarında kullandığı figürlerle kurduğu ilişkiye üreten-müdahale eden beden olarak kendi bedenini uyguladığı el işçiliği ile dahil ediyor.

Erdal İnci, *Otel* isimli çalışmasında insan gözünün mimari yapıları algılayışındaki kısıtlı görüşüne bir alternatif oluşturuyor. The Sofa Hotel'in farklı açılardan çekilen 10,000'e yakın iç ve dış mekân fotoğrafını fotogrametri tekniğiyle mimari planı temel alarak birleştirmesi sonucu oluşturduğu video ile sanatçı, yapının göz için imkânsız olabilecek açılarını izleyiciye sunuyor. Sanatçı, çalışmalarında teknolojik olanakların kusursuzluğunu kullanmayı tercih etmez. Görsellerdeki kusurların, ortaya çıkan işi resim estetiğine yaklaştırdığını düşünür. Bu haliyle video, her karesinde yeniden yapılan hareketli bir resim halini alır.

Mithat Şen, uzun bir aradan sonra Art On İstanbul'da açtığı kişisel sergisi “İstif” ile hem kullandığı form çeşitlemelerini sınırsız bir boyuta taşıdı hem de deri malzemeyi renklerin sonsuz tonlamasına imkan veren biçimde dönüştürdü. “İstif” serisinden *Yıldız Sistemine Dair-2* isimli eserde, Bizans moruyla bir araya gelen her parça, çevresindeki parçalarla olduğu kadar yarattıkları boşlukla da ilişkilenebilir. Tıpkı Selçuklulara özgü yıldız soyutlamasıyla doğanın kaotik düzenine verilen bir yanıt gibi sanatçının yarattığı bu düzen, dairenin sınırlarına yerleşmiş gibi görünse de zeminiyle birlikte çoğalıyor.

Canan Dağdelen, başlangıçta bezeme olarak ilgisini çeken geleneksel kaligrafik yazıdan, zaman içinde sözcüklerin anlamlarına, kültürel açılımlarına yönelmiş; yazı çalışmalarına üç boyut katarak mekân yerleştirmeleri yapmıştır. Yazının tarihsel ve geleneksel gelişimi üzerine düşünen ve araştıran sanatçı, sözcük seçimlerinde basit, kısa ve öz olanı önemserken, kendi el yazısından yola çıkarak da kişisel bir dili yakalamayı amaçlıyor. *hay* isimli çalışmasındaki dinamik form, sözcüğün içeriği ile özdeşleşerek, canlı diri olanı vurgular. Çevre ve izleyici parlak çelik satha yansır, “yaşayan, diri olan”ın bir parçası olur.

Olgu Ülkenciler'in yeni serisi "Rus Klasikleri" adını taşıyor; yola çıktığı eserler arasında Gonçarov'un "Oblomov"u, Puşkin'in "Bronz Süvari"si, Turgenyev'in "Babalar ve Oğullar"ı, Gogol'un "Ölü Canlar"ı, Dostoyevski'nin "İnsancıklar"ı, Tolstoy'un "İnsan Ne ile Yaşar"ı, Lermontov'un "Zamanımızın Bir Kahramanı"nı, Gorki'nin "Benim Üniversitelerim"i ve Çernisevski'nin "Ne Yapmalı" isimli yapıtları var. Sanatçı, "fuzuli insan"dan "yeni insan"a doğru ilerleyen süreçte hem sanatsal hem de siyasal bir eylem olarak klasikleşen Rus edebiyatını yalnızca bir esin kaynağı olarak değil çağını yorumlama aracı olarak kullanıyor. Sanatçı, insansızlaştırma ve aydınsızlaştırmanın en ağır darbelerini aldığı 21. yüzyıldan 19. yüzyıla "yeniden insan" diyerek bakarken yeraltından çıkan sıradan insanların cesareti ile bu sene 100. yılını kutlayacak olan Ekim Devrimi'ne de bir selam gönderiyor.

Büyük boyutlu tuval işlerinde kaos, yok oluş, tükeniş ve çürümeyi konu edinen **Hüseyin Aksoylu**, bilgi ve deneyimin insan üzerindeki etkisini, bu iki olgunun nasıl dengelenmesi gerektiğini sorguluyor. Dijital illüstrasyonları anımsatan çalışmalarında, tuvale aktarılan hikayelerin ana temalarını günlük nesnelere oluştururken, işlerin bütünlüğünde gözlemlenen diriliş ve yıkılış hikâyeleri, mekanikleşme, mekanikleşmenin getirdiği rutin ve rutinin içinden ayrılan devrim somutlaştırılıyor. Sanatçının bu sene fuarda yer alan eseri, karanlık bir rüyânın içinde birbirinden kopuk hikâyeler taşıyor.

Contemporary İstanbul'da özel bir seçkiyle katılan Art On İstanbul, sezonun devamında Evren Sungur, Onur Mansız, Ahmet Çerkez ve Olgu Ülkenciler'in solo sergilerine ev sahipliği yapacak.

Detaylı bilgi ve görsel için: ozan@artonistanbul.com